

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, **TINU ANDREI**, cu domiciliul în București, strada _____, sectorul _____, cod poștal _____, identificat cu Cartea de Identitate seria nr. _____, CNP _____, e-mail: andrei_tinu@yahoo.com, în contradictoriu cu:

- **PRIM-MINISTRUL ROMÂNIEI (PM)**, domnul CIOLOȘ Dacian-Julien, cu sediul în București, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1,
- **MINISTRUL JUSTIȚIEI (MJ)**, doamna PRUNĂ Raluca Alexandra, cu sediul în București, strada Apolodor nr. 17, sectorul 5,
- **MINISTERUL JUSTIȚIEI**, cu sediul în București, strada Apolodor nr.17, sectorul 5 și
- **AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU CETĂȚENIE (ANC)**, cu sediul în București, strada Smârdan, nr. 3, sector 3,

în temeiul **art. 14** din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, în termen legal, formulez:

CERERE DE SUSPENDARE A EXECUTĂRII

Deciziei Prim-Ministrului nr. 92/10.03.2016, privind eliberarea subsemnatului din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 182/10.03.2016 și, pe cale de consecință, reintegrarea mea în cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.

MOTIVE

În fapt, la 06.02.2014, am fost numit vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al ANC (decizia PM nr. 33/06.02.2014), iar din 03.11.2015 (decizia PM nr. 250/3.11.2015), am exercitat atribuțiile președintelui instituției, în condițiile legii, până la numirea noului președinte.

În data de 14.12.2015, Ministrul Justiției a dispus efectuarea unei acțiuni de verificare a ANC prin intermediul corpului de control. Concluziile raportului au fost publicate pe site-ul ministerului (www.just.ro), în data de 03.03.2016¹, imediat după izbucnirea în presă a unui scandal legat de modul în care doamna ministru Raluca Prună a propus-o pentru funcția de președinte al ANC pe doamna Iulia Mălina Ciobanu, fostă angajată a Autorității, revocată din funcție pentru disfuncționalități constatate în compartimentul pe care îl conducea². Scandalul a culminat cu demisiile a cinci șefi de compartimente din ANC, care au apreciat că întoarcerea la vechile practici administrative reprezintă un risc instituțional inacceptabil, demisionarii trimițând și un memoriu către cabinetul ministrului³.

¹ Anexă.

² Roland Cătălin Pena, *Cioloș și Prună, prinși într-un «scandal cu pile» la Autoritatea pentru Cetățenie. Cinci șefi au demisionat în semn de protest*, în Evenimentul Zilei din 03.03.2016, (Anexa).

³ Anexă.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

Raportul Corpului de control al ministrului nu a fost comunicat ANC sau mie personal câtă vreme am ocupat o funcție de conducere în instituție și astfel am fost în imposibilitatea formulării unor obiecțiuni și apărări. Modul abuziv în care a fost efectuată această procedură de control l-am semnalat Premierului, prin memoriul înregistrat la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 17/3195 din 07.03.2016, memoriu la care nu am primit niciun răspuns, lovindu-mă astfel de *tăcerea administrației*. Este evident că publicarea doar a sintezei concluziilor pe site-ul ministerului nu acoperă procedura comunicării, așa cum este ea prevăzută de lege. Mai mult decât atât, ca urmare a inadvertențelor semnalate în media cu privire la conținutul concluziilor raportului⁴ (cu privire la faptul că raportul este antedat, că acesta conține informații false etc.), acesta a fost **retras de pe site și republicat**, la un interval de câteva ore, sub forma unui comunicat de presă (?!)⁵, având conținutul modificat față de postarea inițială.

În data de 10.03.2016, când mă aflam în concediu de odihnă, am fost eliberat din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat. Decizia PM nr. 92/10.03.2016 a fost luată în baza propunerii MJ nr. 1/21.313 din 04.03.2016, înregistrată la cabinetul PM cu nr. 5/1.422 din aceeași zi⁶.

În drept, apreciez că în cauză sunt îndeplinite cumulativ condițiile de suspendare a executării deciziei PM nr. 92/10.03.2016, prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, și anume: (I) sesizarea prealabilă, în condițiile art. 7, (II) existența unui caz bine justificat și (III) necesitatea evitării unei pagube iminente ireparabile sau dificil de reparat.

CONDIȚII DE ADMISIBILITATE

I. CONDIȚIA FORMULĂRII PLÂNGERII PREALABILE

În data de 22.03.2016, în temeiul art. 7 din Legea 554/2004, am formulat, în termen legal, plângere administrativă prealabilă⁷ (înregistrată la Registratura Generală a Secretariatului General al Guvernului cu nr. 17/3996/22.03.2016) împotriva deciziei PM nr. 92/10.03.2016, prin care am solicitat revocarea actului administrativ. Recursul administrativ s-a lovit și el de *tăcerea administrației*.

II. CONDIȚIA CAZULUI BINE JUSTIFICAT

Din împrejurările emiterii deciziei PM nr. 92/10.03.2016 există o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate, prezumție care constituie unul dintre fundamentele caracterului executoriu al actelor administrative. Apreciem că, raportat la situația de față, următoarele motive constituie împrejurări vădite care au capacitatea de a răsturna prezumția de legalitate de care se bucură un act administrativ: (1) nesoluționarea în termenul legal a plângerii administrative prealabile, (2) nemotivarea actului administrativ, (3) emiterea sa de către un organ incompetent sau cu depășirea competenței și (4) emiterea sa pe temeiuri neconstituționale.

1. Plângerea administrativă prealabilă nu a fost soluționată în termenul legal

În practica, Instanța Supremă a apreciat ca fiind îndeplinită condiția cazului bine justificat în situația în care plângerea prealabilă nu a fost soluționată în termenul prevăzut de lege, întrucât aceasta reprezintă o încălcare a **dreptului la o bună administrare**, drept fundamental consacrat de Carta Drepturilor Fundamentale a UE la art. 41 alin. (1).⁸ În virtutea *principiului operativității*, ca unul din

⁴ Elena Dumitrache, Vicepreședintele ANC, Andrei Tinu, ripostează, în Lumea Justiției, ediția online, 06.03.2016, (Anexă).

⁵ Anexă.

⁶ Anexă.

⁷ Anexă.

⁸ ÎCCJ, SCAF, Decizia 2229/14.04.2011.

principiile care trebuie să guverneze activitățile organelor administrației publice, Prim-ministrul României, ca orice altă structură administrativă, este obligat ca, în scopul realizării interesului general, dar și a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor, să acționeze în mod prompt, eficace și eficient. Faptul că recursul grațios înaintat Prim-ministrului s-a lovit de *tăcerea administrației* nu face decât să pună și mai mult sub semnul echivocului temeiurile de fapt și de drept care au stat la baza emiterii deciziei atacate, dar și să evidențieze reaua-credință a emitentului actului administrativ.

2. Decizia PM nr. 92/10.03.2016 este nemotivată

a) Din analiza actului a cărui suspendare o solicit se constată că aceasta nu cuprinde motivarea măsurii dispuse de Prim-ministru și nici calea de atac de urmat, încălcându-se astfel *principiul transparenței decizionale în administrația publică*. În preambulul deciziei se face referire doar la o propunere venită din partea Ministrului Justiției (și aceea nemotivată), fără a se indica argumentele imputabile ce au dus la eliberarea mea din funcție înainte de expirarea mandatului de 4 ani. Instanța Supremă a statuat că motivarea actelor administrative reprezintă o condiție de valabilitate a acestora, emitentului unui astfel de act revenindu-i obligația de a indica neechivoc elementele de drept și de fapt care au stat la baza soluției adoptate, pentru a putea fi cunoscute de destinatar și în funcție de care să-și poată formula eventuale apărări, pe de o parte, precum și pentru ca instanța de judecată să poată exercita un control efectiv a legalității actului, pe de altă parte⁹. Or, în speță, este dincolo de orice îndoială că atât decizia contestată cât și actul care a stat la baza ei sunt nemotivate, astfel că există o **îndoială serioasă cu privire la aparența de legalitate a actului administrativ în discuție**.

b) Eliberarea dintr-o funcție de demnitate publică este o prerogativă absolută a Prim-ministrului. Totuși, în exercitarea puterii sale discreționare, acesta dispune de o marjă de apreciere ale cărei limite sunt prevăzute de lege, pentru că respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.¹⁰ Cu toate că Prim-ministrul, în considerația unor calități personale și pe baza încrederii acordate la un anumit moment, numește o persoană într-o funcție de conducere de demnitate publică, eliberarea din această funcție nu poate fi supusă unui regim juridic identic cu numirea, cu atât mai mult cu cât aceasta intervine înainte de expirarea **mandatului de 4 ani**. Art. 8 din OUG 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea ANC, aprobată prin Legea 112/2010, stabilește **durata exactă** a mandatului – 4 ani, și nu o durată maximă. Legea trebuie interpretată astfel încât să se poată aplica, iar nu să se motiveze imposibilitatea aplicării ei – *actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*. Mandatul este bine definit, iar importanța întinderii sale este dată și de împrejurarea că acesta poate fi reînnoit o singură dată. Așadar, Prim-ministru, prin decizie (act inferior ca putere juridică față de Legea 112/2010 – *lex superior derogat inferior*), nu poate dispune **nemotivat** încetarea mandatului înainte de termen, doar pe baza unei simple aprecieri de oportunitate. În literatura de specialitate s-a exprimat opinia potrivit căreia, „*scopul legii va fi deci limita legală a dreptului de apreciere (a oportunității)*. Căci puterea discreționară nu înseamnă o libertate în afara legii, ci una permisă de lege”¹¹. Desigur, scopul legii reprezintă o condiție de legalitate a actelor juridice, de aceea poate fi considerat un criteriu pentru a delimita puterea discreționară de excesul de putere.¹²

c) Decizia PM nr. 92/10.03.2016 este **nemotivată** și pentru că actul care a stat la baza emiterii ei, propunerea MJ nr. 1/21.313 din 04.03.2016, este **nemotivat**. Absența motivării actului administrativ atacat constituie o încălcare a *principiului statului de drept*, a dreptului la o bună administrare și o încălcare a obligației constituționale a autorităților administrative de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra problemelor de interes. Prin urmare, aceste aspecte pun în discuție însăși legalitatea emiterii deciziei atacate, constituind o împrejurare de natură să creeze o îndoială serioasă în privința

⁹ ÎCCJ, SCAF, Decizia 649/09.02.2010.

¹⁰ ÎCCJ, SCAF, Decizia 482/26.01.2007.

¹¹ Rozalia Ana Lazăr, *Legalitatea actului administrativ. Drept românesc și drept comparat*, All Beck, București, 2004, p. 165.

¹² Marius Andreescu, *Delimitarea puterii discreționare de excesul de putere în activitatea instituțiilor statului*, p. 16.

legalității actului atacat.¹³ **Nemotivarea** adresei nr. 1/21.313 din 04.03.2016, dublată de faptul că Ministrul Justiției nu avea atribuții legale în a face o astfel de propunere, așa cum vom arăta în cele ce urmează, apare ca o conjurație juridică menită să îmi încalce dreptul la apărare. Abordarea netransparentă a doamnei ministru Raluca Prună este de notorietate, domnia sa neaflându-se la primul derapaj de acest gen. Practica deciziilor netransparente a Ministrului Justiției, mai ales în domeniul numirilor/revocărilor în funcții publice, a fost contestată în repetate rânduri de societatea civilă și asociațiile profesionale ale magistraților, inclusiv de Uniunea Națională a Judecătorilor din România¹⁴.

3. **Propunerea MJ nr. 1/21.313 din 04.03.2016 este emisă cu depășirea competențelor legale**

a) Decizia PM nr. 92/10.03.2016 este emisă, astfel cum rezultă din preambulul ei, în baza propunerii MJ nr. 1/21.313 din 04.03.2016. În conformitate cu art. 8 din OUG 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea ANC, (1) *Autoritatea este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți, cu rang de subsecretar de stat. (2) Președintele și vicepreședinții Autorității sunt numiți și eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru. Numirea se realizează pentru un mandat cu durata de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii o singură dată.* Din textul legii rezultă fără putință de tăgadă că Ministrul Justiției **nu are atribuții în procedura de revocare** a președintelui și a vicepreședinților ANC.

b) Există instituții ale căror conducători sunt numiți/revocați de către Prim-ministru, la propunerea ministrului în subordinea căruia se află respectiva autoritate (ex.: propunerea pentru numirea și revocarea șefilor ANFP¹⁵ și ANRSCUB¹⁶ se face de către Ministrul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, pentru ANPM¹⁷, AFM¹⁸, GNM¹⁹ se face de către Ministrul Mediului, Apelor și Pădurilor, pentru ANRSP²⁰ de către Ministrul Afacerilor Interne, propunerea pentru CNPP²¹, ANOFM²² și ANPDCA²³ se face de către Ministrului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și pentru CNAS²⁴ de către Ministrului Sănătății Publice). În aceste situații, legea de organizare și funcționare a respectivelor instituții prevede *expressis verbis* că ministrul de resort are dreptul de a formula o recomandare, către Prim-ministru. Însă, așa cum am arătat anterior, în conformitate cu art. 8 din OUG 5/2010, **Ministrul Justiției nu are atribuții în procedura de numire președintelui și a vicepreședinților Autorității.**

c) Asemenea ANC, mai există și alte autorități ale administrației publice centrale aflate în coordonarea unor ministere, autorități conduse de demnitari care sunt numiți și revocați de Prim-ministru **fără propunerea ministrului de resort** (ADS²⁵, aflată în coordonarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale – vezi decizia PM nr. 108/2015, ANT²⁶, aflată în coordonarea Ministrului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri – vezi decizia PM nr. 127/2015, ANPC²⁷, în coordonarea Ministerului Economiei – vezi decizia PM nr. 251/2015). *Exempli gratia*, toate deciziile PM privind numirile/revocările șefilor acestor instituții sunt făcute fără propunerea ministrului de resort, deoarece în cazul lor, ca și în cazul ANC, legea nu prevede acest drept.

¹³ CA Timișoara, SCAF, Sentința civilă 45/27.01.2010.

¹⁴ Comunicat de presă UNJR: *Uniunea Judecătorilor solicită CSM să amâne audierea Laurei Codruța Koveși pentru poziția de procuror-șef DNA până la clarificarea procedurii urmate de Ministrul Justiției*, apud <http://unjr.ro>, consultat la 02.04.2016.

¹⁵ Art. 12 alin. (1) și (2) din HG nr. 1000/2006.

¹⁶ Art. 4 alin. (1) și (2) din Anexa – Regulament a HG 527/2013.

¹⁷ Art. 6 alin. (1) și (2) din HG nr. 1.000/2012, actualizată.

¹⁸ Art. 4 alin. (1),(2) și (7) din OUG nr. 196/2005, actualizată.

¹⁹ Art. 8 alin. (1) și art. 9 alin. (2) din HG nr. 1.005/2012, actualizată.

²⁰ Art. 1 alin. (1) din HG nr. 1380/2009, actualizată.

²¹ Art. 133 alin. (1),(2), (4) și (9) din Legea nr. 263/2010, actualizată.

²² Art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 202/2006, republicată și actualizată.

²³ Art. 6 alin. (1) și (5) din HG nr. 299/2014, actualizată.

²⁴ Art. 17 alin. (1) și (3) din Statutul din 26 iulie 2006 al CNAS aprobat prin HG nr. 1.586/2007.

²⁵ Art. 5 alin. (1) din Legea nr. 268/2001, actualizată.

²⁶ Art. 9 alin. (1) din HG nr. 9/2013, actualizată.

²⁷ Art. 5 alin. (1) și (2) din HG nr. 700/2012, actualizată.

4. Decizia PM nr. 92/10.03.2016 este emisă în baza unor temeuri neconstituționale

Principiul simetriei în drept este inaplicabil în cauză. Din analiza deciziei atacate rezultă fără putință de tăgadă faptul că aceasta este nemotivată, așa cum am arătat la **pct. II.2**. Astfel, singura jurstificare juridică pentru emiterea nemotivată a unui act administrativ pare a fi aceea că eliberarea din funcție a fost dispusă în aceleași condiții în care s-a făcut și numirea, pe baza *principiului simetriei*. Numai că, un asemenea argument nu se poate reține deoarece în situația de față ne aflăm în sfera raporturilor de putere în cadrul unor autorități publice iar decizia PM nr. 92/10.03.2016 este un act de drept public și nu de drept privat. În ceea ce privește limitarea aplicabilității *principiului simetriei* la actele ce țin doar de dreptul privat, *argumentum ad verecundiam* aparține Curții Constituționale a României care, în considerentele deciziei nr. 731/10.07.2012, a stabilit definitiv că: „*aplicarea principiului simetriei în dreptul public, cu atât mai mult în dreptul constituțional, cu deosebire la organizarea și funcționarea autorităților publice, nu este posibilă. Principiul simetriei este un principiu al dreptului privat, fiind exclusă posibilitatea aplicării acestuia în dreptul public*”. În condițiile în care Onorata Instanță este investită doar cu soluționarea unei cereri de suspendare iar verificarea judecătorească este limitată doar la acele împrejurări vădite care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură decizia PM nr. 92/10.03.2016, inaplicabilitatea *principiului simetriei* trebuie legată eminent de nemotivarea deciziei atacate. **Argumentul că decizia PM nr. 92/10.03.2016 este nemotivată deoarece i se aplică principiul simetriei este unul neconstituțional, date fiind considerentele deciziei CCR nr. 731/10.07.2012,** instanțele de judecată fiind ținute să respecte inclusiv considerente deciziilor CCR, care sunt obligatorii pentru toate autoritățile și instituțiile publice, conform Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995²⁸.

III. **CONDIȚIA PAGUBEI IMINENTE**

Practica judiciară în materie a statuat că, în ceea ce privește verificarea îndeplinirii condiției evitării unei pagube iminente, instanțele trebuie să analizeze cu grijă sporită întreg amalgamul de interese divergente care le sunt prezentate, pentru a alege **soluția cea mai puțin prejudiciabilă pentru părți**. Astfel, dacă prejudiciul pe care suspendarea l-ar provoca reclamantului este mai mic decât cel al pârâtului, cererea de suspendare este admisibilă și cu atât mai mult este admisibilă atunci când pârâtului nu i se cauzează niciun prejudiciu prin suspendare²⁹, ceea ce este perfect valabil în speța dedusă judecării. Apreciez că prin suspendarea efectelor deciziei atacate până la soluționarea litigiului pe fond s-ar împiedica amplificarea prejudiciului de ordin moral, material dar în special procedural pe care mi-l produce actul administrativ în cauză și, în același timp, s-ar restabili funcționalitatea ANC.

1. Decizia PM nr. 92/10.03.2016 îmi aduce un prejudiciu moral și material

a) Măsura eliberării mele din funcție, fără o motivare a atitudinii mele culpabile (prin nemotivarea deciziei Prim-ministrului) și înainte de împlinirea termenului pentru care am fost numit (a mandatului de 4 ani) mi-a produs *ipso facto* un **prejudiciu grav de imagine**. La nivelul opiniei publice s-a reținut o situație neadevărată, și anume că demiterea mea a fost luată ca urmare a „*situației dezastruoase*” constatate la Autoritatea Națională pentru Cetățenie de către Corpul de control al Ministrului Justiției^{30,31,32}. Înlănțuirea cronologică a evenimentelor duce în mod direct la această concluzie, deși, până la acest moment, din niciun document nu rezultă legătura de cauzalitate dintre

²⁸ În acest sens a se vedea și Deciziile CCR nr. 1415/2009, nr. 414/2010 și nr. 415/2010.

²⁹ CA Cluj, SCCAF, sentința civilă 66/16.02.2010.

³⁰ *Nereguli grave la Autoritatea Națională pentru Cetățenie*, apud www.digi24.ro, consultat la 02.04.2016, (Anexă).

³¹ *Andrei Tinu, eliberat din funcția de vicepreședinte al ANC printr-o decizie a lui Dacian Cioloș*, apud www.b1.ro, consultat la 02.04.2016.

³² *Premierul Cioloș l-a dat afară pe Andrei Tinu, fost lucinu*, apud www.curentul.info, consultat la 02.04.2016.

Raportul Corpului de control și revocarea mea din funcție. Menționez că sunt în plin proces de dezvoltare profesională, în prezent sunt cadru didactic universitar titular, în specializarea *Drept constituțional*, iar situația total neadevărată creată ca urmare a eliberării mele din funcție îmi aduce un prejudiciu grav de imagine în cariera universitară, pe termen lung.

b) Cu privire la forma pe care o poate îmbrăca prejudiciul, acesta poate fi și un **prejudiciu procedural**, adică de natură a mă pune într-o situație dezavantajoasă din punct de vedere procesual în litigiul de fond. Nemaivând calitatea de vicepreședinte al ANC nu mai pot avea acces la documentele instituției (multe dintre ele de uz intern sau clasificate) și nici la resursa umană a Autorității. Prin suspendarea deciziei PM nr. 92/10.03.2016 s-ar restabili echilibrul procesual în litigiul de fond, ceea ce ar fi în deplină rezonanță cu *principiu egalității armelor*, ca fundament al procesului echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, se impune ca fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții în care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu adversarul.³³ De asemenea, așa cum am arătat anterior, Raportul Corpului de control nu mi-a fost comunicat înainte de eliberarea din funcție și nu am avut posibilitatea efectivă de a formula obiecțiuni la nivel instituțional, în calitate de președinte interimar sau vicepreședinte. Apreciez că astfel mi-a fost încălcat dreptul la apărare garantat de Constituție. În jurisprudența Curții Constituționale se statuează că dreptul la apărare conferă oricărei părți implicate într-un proces și indiferent de natura acestuia posibilitatea de a folosi toate mijloacele prevăzute de lege prin care pot fi invocate situații sau împrejurări ce susțin și probează apărarea³⁴. Măsura privării de dreptul la apărare trebuie privită și ca o discriminare, astfel cum este prevăzut în OG 137/2000. Odată cu eliberarea din funcție, nu mai pot avea calitatea de a combate concluziile raportului la nivel instituțional, în numele Autorității, ci doar, în nume propriu, fără a avea acces la documentele interne ale instituției sau la resursa umană a ANC.

c) Pierderea locului de munca prin eliberarea din funcția de vicepreședinte al ANC și implicit **pierderea indemnizației lunare** aferente constituie un prejudiciu material, viitor și previzibil. CEDO a statuat în hotărârea *Buchen c. Cehiei* că noțiunea de „*bun*” ca obiect al dreptului de proprietate, consacrat și protejat de art. 1 paragraf 1 din Primul Protocol Adițional al Convenției, include orice interes al unei persoane de drept privat care are o valoare economică, astfel încât dreptul la indemnizație poate fi asimilat unui drept de proprietate. Fac precizarea că am un copil în vârstă de 1 an și 4 luni în întreținere și soția mea este însărcinată cu al doilea, iar pierderea locului de muncă este de natură a-mi cauza un serios dezechilibru economic.

2. Decizia PM nr. 92/10.03.2016 este de natură a perturba grav funcționarea ANC

a) Măsura revocării mele din funcție, are drept consecință perturbarea gravă a funcționării Autorității Naționale pentru Cetățenie, de natură a aduce o pagubă iminentă serviciului public. Aceasta poate fi împiedicată prin suspendarea efectelor deciziei PM nr. 92/10.03.2016, în baza art. 8 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004. ANC se confruntă cu o **lipsă acută de personal**, în pofida demersurilor organizatorice realizate, inclusiv pe perioada în care am exercitat interimatul funcției de președinte, lucru cunoscut și recunoscut inclusiv la nivelul MJ. Dovada acestei situații este prezentată și pe site-ul Autorității (<http://cetatenie.just.ro>), unde se pot constata întârzieri foarte mari în soluționarea cererilor de cetățenie. În condițiile în care **termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cererii de cetățenie este de 5 luni, doar 0,01% din dosare au fost soluționate în acest termen**. Timpul mediu de soluționare a cererilor de redobândire a cetățeniei române în raport cu prevederile art. 11 din Legea nr. 21/1991 este de aproximativ 10 luni, deci dublu față de cel legal.

³³ Cauza *Ankerl c. Suediei*, hotărârea din 18.02.1997 și Cauza *Niderost - Huler c. Suediei*, hotărârea 1997-I/24.11.1997.

³⁴ CCR, Decizia 166/17.03.2015.

b) Conform art. 20 alin. (5) din Legea nr. 21/1991, jurământul de credință se depune în ședință solemnă **numai** în fața Ministrului Justiției sau a președintelui ANC ori a unuia dintre cei 2 vicepreședinți. În anul 2015, pe fondul situației din Ucraina, s-au înregistrat un număr record de solicitări de redobândire a cetățeniei din această țară, iar la acest moment sunt aproximativ **32.000** de solicitanți ce așteaptă să depună jurământul de credință. Din cauza relațiilor diplomatice tensionate între București și Kiev (statul ucrainean nu acceptă dubla cetățenie), jurământul de credință pentru aplicații ucraineni se poate depune doar la sediul central al ANC, neexistând posibilitatea pentru a se îndeplini această procedură la misiunile diplomatice ale României din Ucraina. În momentul de față, având în vedere această situație excepțională, când jurământul de credință se depune doar la sediul ANC, individual, și **numai în fața președintelui Autorității, neexistând în funcție niciun vicepreședinte**, activitatea Autorității este perturbată grav. Programările în vederea depunerii jurământului de credință depășesc cu mult termenul rezonabil, ajungând să fie făcute, paradoxal, într-un interval de timp mai mare decât cel în care au fost soluționate.

CONCLUZII

Consider că din motivele indicate în prezenta cerere de suspendare, am dovedit faptul că există o îndoială serioasă cu privire la aparența de legalitate a deciziei PM nr. 92/10.03.2016. Așa cum am arătat, solicitarea mea îndeplinește cele 3 condiții de admisibilitate: cea a **formulării plângerii prealabile (pct. I)**, cea a **dovedirii unui caz bine justificat (pct. II)** – unde am demonstrat că plângerea prealabilă nu a fost soluționată în termenul legal, decizia atacată este nemotivată, emisă în baza unor temeuri neconstituționale și a unei adrese emanate de la un organ necompetent și cea a **necesității evitării unei pagube iminente (pct. III)** – unde am arătat că decizia atacată nu numai că îmi aduce un prejudiciu moral, material și în special procedural, dar este și de natură să perturbe funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie.

Decizia atacată se circumscrie actelor supuse controlului judecătoresc, fiind un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis de către o autoritate publică, *executio ex officio* după publicarea în Monitorul Oficial, care nu se încadrează în categoria actelor exceptate de la acest control, și anume cele care privesc raporturile cu Parlamentul sau cele de comandament cu caracter militar. Suspendarea executării actelor administrative constituie un instrument procedural eficient pus la dispoziția instanței de judecată în vederea respectării *principiului legalității*. Atâta timp cât actul administrativ se află într-un proces de evaluare, este echitabil ca acesta din urmă să nu-și producă efectele asupra celor vizați.

În încheiere subliniez că Recomandarea nr. R(89)8 din 15.09.1989 a Consiliului de Miniștri din cadrul Consiliului Europei menționează că este de dorit să se asigure persoanelor o protecție jurisdicțională provizorie. Recomandarea a apreciat că autoritățile administrative acționează în numeroase domenii și că activitățile lor sunt de natură a afecta drepturile, libertățile și interesele persoanelor și astfel executarea imediată și integrală a actelor administrative contestate cauzează persoanelor un prejudiciu ireparabil și pe care echitatea îl impune ca fiind de evitat în măsura posibilului. Instanța de judecată, chemată să decidă măsuri de protecție provizorii trebuie să țină cont de ansamblul circumstanțelor și intereselor prezente, asemenea măsuri putând fi acordate mai ales atunci când executarea actului administrativ este de natură a cauza pagube grave, dificil de reparat.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, solicit Onotatei Instanțe suspendarea executării deciziei Prim-Ministrului nr. 92/10.03.2016, privind eliberarea subsemnatului din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 182/10.03.2016 și, pe cale de consecință, reintegrarea mea în cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.

Probe, înțeleg să mă folosesc de orice mijloc de probă pertinent prezentei cereri, inclusiv proba cu înscrisuri, sens în care vă depun alăturat, în copie, următoarele documente cuprinse în Anexă, în total 27 de file:

1. Decizia Prim-Ministrului nr. 92/10.03.2016;
2. Propunerea MJ nr. 1/21.313 din 04.03.2016;
3. Plângere administrativă prealabilă nr. 17/3996/22.03.2016;
4. Memoriul nr. 20096/01.03.2016 înaintat Ministrului Justiției de către angajații ANC;
5. Extras din ziarul Evenimentul Zilei din 03.03.2016;
6. Declarația Ministrului Justiției din data de 03.03.2016 consemnată de Mediafax;
7. Extras de pe site-ul Ministerului Justiției din 03.03.2016;
8. Articol de pe site-ul DC News din 03.03.2016;
9. Interviu acordat de subsemnatul pentru Lumea Justiției din 06.03.2016;
10. Extras de pe site-ul Ministerului Justiției din 07.03.2016;
11. Știre prezentată de Digi24 în data de 10.03.2016.

Anexez chitanța seria 179141/2016 nr. 151537 (107), reprezentând taxa judiciară de timbru.

Cu aleasă considerație,

dr. Andrei Tinu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO